

Nro. 49.

A' FÉLS. AUSTR. CSÁSZÁR, ES AP. KIRÁLY,
KEGYELMES ENGEDELMEBBŐL.

Indult Bétsből, Pénteken December 16 dik napján,
1808-ik esztendőben.

B é c s.

A' Konstantzianápolyi nagy és véres revoluzió-
rol még ma sem irhatunk semmi bizonyosabbat, mint
a' közelébb költ Kurirban irtunk. Az ujjabb tudó-
sitások, mellyeket óránként nagy figyelmetésséggel
várunk, még el nem érkeztek. Reméljük, hogy a'
jövő Kedden bővebben és bizonyosabban irhatunk
ezen dologról.

Mi némű gondolkodású ember lehetett legyen
Mustapha Bairaktar, meglehet tsak a' következő rö-
vid jegyzésből is itelni. Az ő rövid ideig tartó
nagy vezérsége alatt olyan rendelés jött ki a' Ke-

C c c

refztényekre nézve, hogy a' Törökök ennekutánna ezen kifejezéssel J a u r (Hitetlen) ne éljenek, és ez sohol többé ne hallattassék, azért, minthogy a' Keresztények, akár melyik részre tartozzanak, éppen azt a' mindenható Istent hiszik és imádják, a' kit a' Törökök. Már a' Török tartományokban az eddig valónál sokkal nagyobb kereskedés és vallásbéli szabadsággal élhettek a' Keresztények, etc.

A' mi kemény telünk tartósan viseli magát.

Nagy Britannia.

London, Nov. 12.kén. Az Afrikánus nevű Fregát, mellyen Frantzia Generális Kellerman egész Stábjával egyetemben, a' Lisbonai Kapitulálás után, onnét Frantzia országba haza akart evezni, a' Tagus torkából való kiindulása után nagy szélvész támadván, az által Angliába hozottatott, és a' Spitheadi kikötőhelybe kötött-ki. Gen. Kellerman gyenge egészségére nézve, megnyerte volt, hogy Whigt szigetére kiszállhasson: hanem már egy békeféles zászlójú hajon elevezett onnét hazájába.

A' mult pénteken egy ifjú ember jelenvén meg a' Királyné palotájának ajtaja előtt, valami Diploma forma pergamentet adott által. Kérdették, mi járásban legyen? azt felelte: hogy ő az ország' kormányozását akarja által venni; hogy ő Wilhelmus Király volna; és hogy mostanában a' Királyi palotának elfoglalására jött volna oda. — Megeszmértetvén szavaiból, hogy tebolyodott ember volna, elvezették abba a' palotába, a' hol az ilyen képzelédésű embereket, mint betegeket gyógyítani szokták.

Tudjuk, hogy a' Tratalgari tengeri ütközet után, a' hol Néelson a' Villeneuf által vezéreltetett

Frantzia hajós sereget megverte volt, annak maradványa, melly öt Linea hajókból és egy Fregátból állott, a' Kadixi kikötőhelybe vonta volt bé magát, a' hol három esztendőktől fogva az Anglus hadi hajók által bezárattatva tartatik. Kiütvén a' Spanyol revolutzió azt kívánták az insurgensek Admirális Rosillytól, a' ki ezen hajóknak vezérjek volt, hogy azokat nékiek adja által. Rosilly azt felelte a' Spanyol insurgens vezérnek Gen. Morlának, hogy a' hajókat ugyan általadni nem fogja, hanem azt megtsélekízi, hogy az evező készületeket rollok lefedeti, és olyan állapotba helyhezteti őket, hogy senkinek semmi kárt nem tehetnek. Ezen ajánlást az insurgensek el nem fogadván, a' parton lévő batteriákról és ágyus tsajkáikról a' Frantzia hajókra ágyuzni kezdettek. A' kikötőhelyet bezárva tartó Anglus Admirális azonközben ajánlotta a' Spanyol insurgenseknek, hogy, ha nékiek tettik kívülről ők is segíteni fogják őket ezen munkájokban: hanem az insurgensek azt felelték, hogy magok is elégséges erővel vannak ezen 6 ellenseges hajóknak elfogására. Ugy is történt; Admirális Rosilly kapitulálni kénytelenítettett, 's az insurgensek azonnal felfzurták a' Spanyol zászlókat a' Frantzia hajókra. —

Ezt a' történetet azonközben most tsak azért hozták ismét elő a' Ministerekkel ellenkező részén lévő Anglus közönséges levelek, hogy azt megjegyezhesék, hogy ők az ő Admirálisainak tselekedeteket ezen tárgyra nézve igen hibásnak találják, így szollván: — „Hát azért tartották a' mi hadi hajóink a' Kadixi kikötőhelyet ennyi esztendőktől fogva bezárva, 's azért strázsáltak ilyen sokáig annak szája előtt, azért őrizték az abban bezárattatt-

va volt ellenséges hajókat, hogy már most az insurgensek, a' mi szövetségeseink, barátaink, kapják-el szánk elől a' ragadománt? Ezt egyáltalában nem kellett volna megengedni Ministereinknek; annyival is inkább, hogy ha az insurgenseknek Napoleonnal alkudozásra kell lépniük, hogy magokat néki alája adják: az első feltétel, melyet nékiek diktálni fog, az leszen, hogy a' Kadixban elfoglalt hadi hajókat haladék nélkül adják-ki. Az a' nemzet, a' mellyért mi ennyi pénzt ennyi embert a' hadakozás veszedelmeinek kitefizünk, által adni köteleztetett volna nekünk tiszteletből és háladatosságból ezen ellenséges hajókat.

November 10-dikén példa nélkül való gazdag vendégséget adott a' Londoni ujj Lord Major (Polgármester), melyben a' Norfolk és Portlandi Hercegek minden Ministerekkel, az itt lévő Spanyol Deputatusokkal, a' Swéd országai és Nápolyi Követekkel egyetemben jelen voltak. Fényesítették azt megjelenésekkel mind ezeken kívül még valami másfél ezerig való fő uraságok és afzfzonyságok. Az afzfzonyságok mind egygyig tsupa fejrbe voltak öltözködve, 's fejeiket diadéma, vagy virágokból kötött drága koszoruk ékesítették. Minister Canning a' Spanyol Követtel egygyütt lépett-bé a' palotába, kiknek szemlélésekre egyfzeriben harsogni kezdett a' tábori muzsika, és minden felé a' fzerentséltetőknek kiáltásaik zengedeztették a' sok ezer gyertyákkal világosított szobákat és palotát. A' vendégséget a' Király, Királyné, az egész Királyi Familia, és végezetre a' Spanyol Deputatusok egészségekért való ivás rekesztette bé. A' Lord Major e'képpen köszönté-el a' poharat: — „Eljenek a' mostani Mi-

nisterek! Köszönet az ő érdemes tselekedeteikért! — a' melly köszönet' módja mindeneknek igen tettett. — Mind ezeket a': „God save the King“ és: „rule Britannia!“ — Isten tartsa-meg a' Királyt! etc, rekesztette-bé, mellyet az egész társaság fenn hangon énekelt-el.

Északi Európa.

Az Orosz hajós seregnek a' Baltisch-Port nevű kikötőhelyből való véletlen kivezése és a' Cronstadti kikötőhelybe bántódás nélkül történt bevezése felől, még mind eddig nem olvashatánk semmi Orosz vagy egyéb hivatal szerént való tudósítást. Most a' következő igen rövid jelentés jött ki ezen dolog felől a' Stockholmi Udvari Ujságban: —

„A' Király ilyen hiradást vett Oktober 31-dikén (midőn t. i. még a' Lemlandi fő hadiszálláson tartózkodott) Admiralis Pukétól: Szükségesnek tartván lenni azt, hogy az ellenséges hajós seregnek állását a' Rogerswyki (Baltisch-Porti) kikötőhelyben magam is megfigyelem; erre nézve Anglus Linea-hajók által kísértetvén, e' hónap' 7-kén oda eveztem. Láttam, hogy már az egész ellenséges hadi hajós sereg, két Fregátokat kivéven, elevezett volt onnét. Az egygyik Fregát éppen akkor akart onnét elevezni, hanem bennünket megfigyelve, nem evezett-ki. A' másik fenéken akadva állott az öbölben minden árbotzfák nélkül; egy embert sem láttunk rajta.“ — Itt említődik továbbá röviden az is, a' mit már más levelek után is irtunk, hogy az Oroszok Finnlandiában hirtelenül félbe szakasztották a' fegyvernyugvást, a' melly után heves tsatázás következett, melyben mint mondják ők voltak a' győzedel-

mesek. — A' Swéd Király vizsza érkezett a' Statázó mezőről Stockholmba.

A' Dániai tartományokból azt írják, hogy Seelandia szigetére és Jutlandiába szamos seregeket gyűjtet öszsze a' Király, mellyekkel mint gondolják némellyek, oda tzelez, hogy a' télen, ha jó alkalmatofságot talál réa latni, a' Déli Swéd tartományok ellen egy probát tétéfsen.

P r u f z f z i a.

Azon Német tartományok között, mellyek felől még eddig é' maga jövendő eránt való végső intézetét Napoleon Császár meg nem tette, tartozik Hannovera is. A' mi az ebben találtató Státusuradalmakat illető, ezek felől azt rendelte közelébről, hogy bizonyos részeik ezeknek a' Frantzia Birodalombéli Marschalloknak és Generálisoknak ajándékoztsanak, még pedig mint tulajdonok, hogy magok folytathassák benne a' gazdaságot. Marschal Bernadotte, Mortier, Düroc, Ney, Augereau, Massena, Caulincourt, Davoust, Soult, Lannes, Junot, és Generális Sebastiani már kikapták a' magok részeket ezen jofzágokból. A' kinek közzülök leg kevesebb adatott, 35,000 — a' kinek leg több, 100,500 Frankot veszen-bé belölle esztendönként.

Berlin, November' 29 kén. Az, itt kijövő Ujságban ezek olvastatnak: — “

„Frantzia Birodalombéli Gróf, Berlinnek és az úgy nevezett Középmarchionatusnak Komendánsa, Ofztályos Generális St. Hilaire, bozgósággal tudósítja a' Berlinieket azon levélnek foglalátja felől, mellyet ő éppen most veve az Auerstaedti Hertzeg-

től Marschal Davoustól, a' melly e'képpen következik: —

„Generális St. Hilairhez a' Berlini Komendáns-hoz. Az az utolsó parantsolat, melyet én Generális Uram eleibe Berlinből való eltávozásomnak alkalmazhatóságával adni szükségesnek gondolok, a' Nagy Fridrich emlékezetének való hódolás és az a' tisztelet-tétel leszen, mellyel a' mi Császáruk a' Frantzia armadiával egyetemben, ezen Felséges bátya-urának adózni akar. E' végre, midőn a' Frantzia sereg Deczember 3-kán Berlint oda hagyja, a' Generális Ur a' katonaságot onnét kivezévelvén, a' város' kultsát, Ferdinandus Pruszszus Királyi Hertzegnek kezébe adja. Lehetetlen, hogy öröme ne szolgáljon Király ő Felségének ezen kultsot azon Princznek kezéből által venni, kinek hogy az ur az én mélységes tiszteletemet ezen alkalmazhatósággal tudtára adja, kérem az urat. Véghez menvén ezen solennitas, a' seregeket az ur azonnal indittsa-meg Postdam fele, hogy az eleikbe szabott tzielé felé folytassák útjokat. —

„Adja tudtokra Komendaus uram ezen fő város' lakosainak, hogy, valamint a' mi nagy és igen szeretett Császáruk és az ő népe fájdalom nélkül nem szemlélhettük azt, hogy a' száraz Európa örökös elensége azon tzieljét elérhette, hogy a' gyanuskodás és meghasonlás magvát elhimtezvén, végezetre két nemzetet, mellyeknek boldogságok abban állott volna, hogy annak a' Monarchának, a' ki ezen ország'nak örökös ditsősége és kevelysége fog maradni, politikai principiumaitól el ne alljanak, egymás ellen fegyverbe öltöztethessen — éppen illy nagy és belső örömmel szemléljük ellenben már most azt,

hogy az egygyefség közöttök helyre állott, és hogy minnyájunknak kívánsága abban határozodjék, hogy ezen egygyefség örökké tartson. Sem Berlinben sem Bétsben, a' hova minket a' hadi szerentse vezérelt, meg nem tagadhatják azt a' bizonyágtételt töllünk, hogy mi soha semmi olyant nem tselekedtünk, a' mi által az alattvalóknak szívek az ő Fejedelmektől elidegenittödhett volna! —

„Valamint mindenütt, úgy itt is találatnak igen feszes fejü és szerentsevadázó emberek, a' kiknek, minden rendfelfordulás, minden ujjítás az ő remenségek és szükségek tárgya. Ezek a' gyalázatos emberek zabolán tartattak. A' nemefség, a' tulajdonosok, a' papság, a' polgárok és kereskedők, és mind azok az intézetek, mellyek a' társasági rendnek fundamentomai, védelmeztettek, 's azon ujjítóknak minden mesterkedéseik ellen megoltalmaztatnak. A' Frantziák, a' Monarcha és Nemzet eránt viseltető nagy tisztelettel hagyják-el ezen országot. Költ Berlinben etc: — “

„Auerstaedti Hertzeg, a' Rénu-si armadia fő vezére.

A' Berlini ugy nevezett Frantzia Ekklesia' papja T. Hirschhorn, és annak a' Telegrafus nevü Ujságnak írója, a' melly a' Frantzia seregeknek Berlinben való tartozkodásoktól fogva jött itt ki, a' Frantziákkal egygyütt Frantzia országba költöznek-el. Ez a' Telegrafus írta November 27-kén, hogy ott Berlinben egy könyvet leptek volna meg még elfszélesztethetödése előtt, melynek ez a' titulusa: Adresse aux Prussiens (a' Pruszsziai lakosokhoz való irás), melynek íróját Schmaltz Titkostonátsost, minthogy nem volt kiadására engedelme a' Frantzia

Kormányzékától, Marschal Davoust fogságra tétette volt, hanem, minthogy a' könyv nem széleztetett. tödött el, 's minthogy annak írója számos háznépű ember, elbotsáttatta.

Berlin, Dec. 1-ső napján. A' Berlini szefztendőktől fogva való Kormányozó nagy hirű nevű idős Marschal M ö l l e n d o r f, ilyen hiradást hirdettetett itt ki; — „Minthogy ő Felsége a' Király e' hónap 12-diken kiadott rendelése fzerént engemet idős voltomra nézve nyugodalomra tett, és az idevaló Kormányozóságot General.Lieutenant L e s t o c q úr ő Excellentiájára bizta: erre nézve a' Frantzia seregeknek elmenetelek után, minden hivatalok és a' közönség, a' Kormányozóság alá tartozó minden dologban, az ujj Kormányozóhoz folyamodjék kérésével, etc. —

Marschal M ö l l e n d o r f 26 szftendőktől fogva viselte a' Berlini Kormányozóságot. Ezutánni lakását Havelbergben fogja venni, a' hol ő nagy Prépost. November 20-dikén nagy végvendégséget adott tiszteletére Ferdinandus Királyi Hertzeg.

Spanyol Ország.

A' Párisi tudósításoknak foglalatjok most ennyiben áll Spanyol országról: —

A' 8.dik Bulletin foglalatja: — “

„Burgos, November' 22-dikén. Marschal Soult folytatja az ellenségnek kergetését. A' Cunilasi kikötőhelyben, Angliai artileriával, munitzióval és puskával terhelt szállító hajók lepettek meg, mikor éppen ki akartak volna evezni; most tsinálják az inventariumjokat. Már megszámláltak volt 30 ágyut, és sok tiszti butort.

„Gen. Sarru tüzelesen a' nyomába van az ellenségnek. St. Vincentnél a' tenger mellett észrevéven egy halomról az ellenség, hogy csak 900 emberrel volna ezen Generálisunk, azt gondolta, hogy még elég ideje van egy 400 ölnyi hidon való általmenetelre, a' melly egy tengerágazaton vízen keresztül. Nem tudta ám, hogy ezen 900 emberek a' 2-dik számú könnyű gyalog Regimentből valók: de nem soká meg tanulta. Alig érkeztek puska lövésnyire, hogy 900 emberek tsaknem minden vesztes és tüzelés nélkül rendeletlenségbe hoztak 6 ezer embert, a' kik jó helyen állottak. De Oberster Tascher is jó móddal állított volt 150 Vadászokat a' gyalogság' megé, a' kik azonnal hogy az ellenség' sorát megbomlani látták, közzíbe vágtek, és sokat megöltek, sokat a' tenger' öblibe vertek, a' többit pedig elfogták. A' tudósításnak elindulásakor már ezer embert fogtak volt el: és Gen. Sarru már Montana tartományán által ment, 's Asturia határára megérkezett volt. A' Voltizsörök (az Ugrok), a' Santillanai kikötőhelyben megleptek és elfogtak valami Anglus szállító hajókat, mellyek nádmézzel, kavéval, pamuttal, és egyéb idegen országgi portékákkal voltak terheltetve. Ezen partokon már 25 ilyen drága terhű Anglus hajót fogtak el selegeink, etc.“

Bayonnéből így irtak Nov. 23-kán. Éppen most durrognak itt az ágyuk azon fényes és örvendetes expeditzióinknak jelentésekül, mellyekkel az insurgensek ellen való hadakozást ujjónan elkezdtük. Ennyi szerentsét nem vásároltunk drágábban valami 300 megsebesedett, és száz elesett embereknél, 's még is már nyomát sem látjuk az el-

ső insurgens armadiának, melly a' leg jobb Spanyol seregekből állott. — Ugy értjük, hogy Arragoniában Jacca városában és várában, mellyet Nov. 15-kén foglaltak-el seregeink, sok eleséget találtunk. — Városunkon még szünetlen mennek által nagy számmal Spanyol országba a' Frantzia fegyveres seregek. Ezek meg sem állanak itt, hanem azonnal tovább folytatják útjokat.

Az itt következő tudósítás, melly hasonlóképen a' közönséges tudósításokból vétetett, nem látszik egygyezni az előbbeni Bayonnei levéllel: — “

„A' Spanyol határszélről Nov. 22-dikén. Valamint a' Frantzia seregek előfelé nyomúlnak, az insurgens seregek magokat éppen úgy vonnyák visszafelé, és mindent elpusztitnak, ott, a' honnét elmennek, etc. —

A' Napoleon Császár plánumáról, mely fzerént a' maga hadi munkáit az 1796, 1797, 1800, 1805, és 1806-dik esztendőekben folytatta, és a' melyről azt irtuk, hogy azon plánuma mellett a' Spanyol hadfolytatásban is hűségesen megmaradott, most ilyen további előadást olvasunk a' Spanyol fzelekről November 23-kán indúlt levelekben: — “

Napoleon azért támadta-meg előbb a' Spanyol insurgens armadia bal szárnyát, minthogy szükségesnek tartotta Spanyol országnak Északi partjait elfoglalni, előbb, hogyses a' Deli Spanyol tartományokra fordította volna erejének egy részét, fő tzélja lévén az, hogy az insurgenseket az Anglusokkal való közösülésnek ezen rövid útjától elszakaszsa, 's azután annál tovább nyujthassa hadi munkájának bázisát. — “

„Ezen plánum szerént történt tehát, hogy az alatt, míg a' Moncey armadiája az insurgenseket Aragoniában szemügy alatt tartotta, 's a' Marschal Ney armadiája a' Castanhjos vezérlése alatt lévő Kastiliai és Andalusiai egygyesült insurgenseket külömbkülömb pontokon üzőbe vette, négy (úgy mint, a' Marschal Soult, Victor, és Lefebvre gyalog, és Bessieres lovas armadiáik) az Északi insurgens seregeknek semmivé való tevésekre fordítottak. Burgosból keréngő utakon kellett a' Frantzia linea balszárnyának Napnyugotra nyomúlni, hogy a' fő tzélt elérni lehessen, t. i. hogy az Északi, vagy úgy nevezett Gallitziai seregek semmivé való tétettethetése végett, ez megkerültethesék. —

„A' Burgosnál ezen plánum szerént megveretett insurgens sereg Valadolidon által Salamanka felé vonta visszfa magát. Ezen sereg elfszakasztatott volna a' többekből a' Lerman és Pesqueran eleibe nyomuló lovas csoportok által, ha sebességgel el nem futott volna. A' Gallitziai, vagy az úgy nevezett Északi insurgens armadia Montana tartományának Dél és Észak között fekvő részén gyülekezett vala öszsze. A' Soult' serege, hogy ezen armadiát itt egészfzen megkerülhesse, Villadiegón és Aquillarán által nagy sebességgel elő nyomult; Marschal Victor az alatt Alava felől vitte seregeit nagy siettséggel előre ugyan arra felé. Marschal Lefebre is Burgoshoz sietett Bilbao felől, a' ki azonközben az insurgenseket bé nem érhetette, minthogy ezek, minekutánna értesésekre esett volna, hogy Burgósba a' Frantziák már bémentek, azonnal ismét Északfelé kezdetek visszfa nyomúlni, útjokat Villarcayon által vévén Montana tartománya felé. A' Victor serege tsak-

ugyan béerte és megverte őket Espinosánál; a' Soult serege is elejekbe került Aquilaránál: mellyet ők látván azonnal külömbkülömb vidékek felé fzélyel ofzlottak. A' melly csoportok Lavegán és Asturián által el nem fzaladhattak, vagy fogságra estek, vagy még most is a' Montana és Ó.Kastilia között lévő hegyek környékein tévelyegnek: Egy tsapatja ezen Spanyol seregnek, a' melly a' Frantziák előtt Aquilarához megérkezhetett, Leon felé futott el, a' hova Palencziából néhány Regementek küldettek el kergetésire. —

„Ezen lántzfzemek módjára egymással öfzfzettsatoltatott hadi fordulások által hódoltattak meg Biscaja, Montana, és Ó.Kastilia tartományaik, melyhez hasonló állapotra való jutást vár minden óran Leon tartománya is. —

„A' Frantzia előlmenő sereg, a' melly Marschal Ney által vezéreltetik, már Segoviába érkezett. A' Császár planumához tartozik, mint látzik ('s mint röviden már egyfzer ezt mi is említettük), hogy Arragoniát is meg kerülje, és az abban fekvő insurgents seregekre egyfzersmind mindenfelől réá üfsön, etc. — Továbbá emlittetik ezen levélben, hogy melly hathatós eszközök vétetődtek legyen ujjabban elő az eránt, hogy a' nagy armadiának elesége és ruházatja legyen. Véghetetlen sokságú kétfzersültet (zwiebakot) visznek a' seregek után. Az elfoglaltatott városokban azonnal magazinumok állittatnak fel, etc.

A' Császári Museum' fő igazgatója Denon, a' ki az utóbbi haború alatt, Berlinben, Braunschweigban, Kasselben, és több más Német országi

nagy városokban, a' Párisba való küldetésre érdemes ritka mesterségi műveket kiválógatta, a' mult November 27-kén útnak indúlt Párisbol Spanyol ország vólt.

Elegyes Levelek.

London. — Az a' Generális Dalrymple, a' ki Portugalliában a' Frantziákkal kapitulált, maga is kikérte, hogy tselekedetének megvizsgálata végett hadi itelőszék eleibe állittafsék. Az e'végre kirendeltett itelőszék hat Generálisokból áll, kiknek neveik: Moira, Craig, Heatfield, Pembroke, Nugent, és Nichols. — Az Anglus partok mellett Alloa tájján 45 nyomnyi hosszúságú tzehalat fogtak. — Véres tengeri verekedés történt a' mult Jui. 5-kén a' Seahors nevű Anglus Fregát Kapitánya Stewart, és két Török hajók között, mellyeknek egygyike 52 ágyus Fregat, másika 24 ágyus Korveta volt. A' verekedés éjjel történt; estvéli tizedfél orától fogva ejfélutánnai kettőig tartott. A' Törökök azon iparkodtak, hogy melléje mehefsenek az Anglus Fregátnak, hogy felmászás által vegyék el: hanem az Anglus Fregát tsak annyira botsátotta őket maga mellé, hogy az ágyuk jól dolgozhasanak. Elébb a' Korvettát rontották özfize az Anglusok, a' mellyen 230 Törökök tették a' szolgálatot. Az után a' Fregátnak fordúltak, a' mellyen 500 Török talaltatott. E' megadta magát végezetre, minekutánna 165 emberei megölettettek, 195 emberei pedig megsebesedtek. A' Török Kapitány végezetre is kézzeb lett volna inkább mindenestől fogva a' levegőbe felvettetni a' hajót, mint-sem feladni, ha-

nem az alatta valók nem engedték. A' Korvettát öfzfzerongyoltatása után elhagyván az Anglusok, nem tudják hova lett; gondolják, hogy elsüllyedett mindenestől fogva. A' verekedés Scopolo fzigetémél történt.

Senátor Bonaparte Lucian, a' ki Romából való eljövetelétől fogva Florentziában tartózkodott, lakását most már Viterbóba fogja által tenni, melynek ő a' tulajdonosa.

Prufzfziában a' hofzfzas hadi fzenvedés után, ismét ujj veszedelem támadott valami féreg miatt, a' melly úgy iratik le, mint még eddig esméretlen. Igen rút és ártalmas féreg. A' teste fejer, a' feje szürke. Feletébb vesztegeti az elvetett és még tsirájokban lévő gabona szemeket.

J e l e n t é s .

Alább irt illendő tisztelettel jelenti az Erd. Hazafiaknak, hogy az 1808-ik esztendőbéli Ország Gyűllésének Aktai már a' sajtó alól kiszabadultak, és egéltz tellyefségben az Öt forintokban meghatározott árron meg szereztetethnek.

Azon tellyes tzimü Urak, a' kik most múlt Ország Gyűllése alkalmatofságával ezen Aktáknak legnagyobb részét meg vették, a' hátra maradt terniókat, az alább irtnak tudva lévő könyvbóltjaiban, akár Posonyban, akár Pesten, a' ki szabott árrnak lefizetésével el vitethetik.

Ezen alkalmatofsággal emlékezteti egyfzersmind azon tellyes tzimü Urakat, a' kik az 1807-ik esztendőek Diariumára, és Ország Gyűllésbéli Aktaira előre fizettek, és a' hátra maradt terniókat még el nem vitették, hogy azon terniókat a' praenume-

rationót bizonyító irásnak visszavételével, ugyan azon könyvboltokban Pesten vagy Budán, a' mellyekben praenumeráltak, leg későbbben a' következő 1809-ik esztendőben, Martzius hólnapnak vége felé el vitetsék, mivel egyébként ezen terminusnak elfolyása után, a' hátramaradt terniók maculaturára fordittatnak, és egész tellyeségben egy nyomtatvány sem fog találtatni. Az alább irt ezen terminust a' végett hosszabbította meg utolsó Mártziusig, hogy a' fent említett Diariumnak és Ternióknak birtokos urai, a' hátra maradt ternióknak el vitetésére időt nyerjenek, mivel valójában kár volna illy nagy müvöltü és betses munkát folytatkozásul és egésztele nélkül hagyni. — **P o s o n y b a n K a r á t s o n y H a v á n a k 4-ik napján, 1808-ik esztendőben.** — **F ü s k ú t i L a n d e r e r M i h á l y, K i r. p r i v i l. N e m z e t i K ö n y v n y o m t a t ó é s á r o s.**

T u d ó s i t á s.

Tekintetes Némes Zemplény vármegyében helyhez tetett Erdő Bénye városában, esztendőnként négy Országos Vásárok fognak tartatni, mellyek között az első Januarius 28-dikára Károly napjára, a' második Aprilis 24-dikére Szent György napjára, a' harmadik Augustus 20-dikára Szent Istvánra, a' negyedik Oktober 18-dikára Lukats napjára határozottak, azzal a' megyjegyzéssel vagy hozzá tétellel, hogy ha ezen vásárok között valamellyiknek meghatározott napja, Vasárnapra vagy innepnapra lenne a' Kalendariumban kitétetve, ezen esetben az előtte való napon fog a' vásár tartatni. A' Tekintetes Foldes Uraság, mint Toltsva és Erdő Bénye városaiknak örökös Ura pedig, a' vásárra hajtandó marháknak elegendő legelőt (pasouumot) ad.